

nødvendigt alligevel at gøre det, udtalte han med henblik på en ændring af de gældende regler for afgørelse af uoverensstemmelser på arbejdsmarkedet: „Vi har vel allesammen i disse dage eller uger gjort vore iagttagelser, og det står vist helt klart for de fleste af os, at der er visse områder, visse vigtige samfundsfunktioner, der ikke tåler at sættes i stå. Efter min opfattelse er det vor opgave nu snarest muligt at finde frem til disse områder for at yde dem beskyttelse og så iøvrigt undersøge lovgivningen om arbejdsretlige forhold og gøre det i vor tids belysning. Jeg tror, det er her, vi skal begynde; det er af disse ting, vi skal bygge fundamentet, og så skal vi prøve på ovenpå dette at sætte voldgiften.“

Aksel Møller (KF) gav ligeledes udtryk for, at den eneste i øjeblikket farbare vej var at løse konflikten ad lovgivningens vej. Også hans parti havde den opfattelse, at mæglingforslaget måtte være en helhed, idet man fandt, at det havde været en afgørende forudsætning for parternes anbefaling, at der blev skabt et grundlag for arbejdsfred i en normal 2-årig periode; man krævede derfor, at mæglingforslaget uændret ophøjedes til lov. Angående den fremtidige udvikling udtalte han, at mange års udvikling i Danmark havde vist, at et forkastet mæglingforslag i reglen endte som lov, hvilket havde givet grundlag for den antagelse, at afstemninger på dette område ikke længere havde den samme betydning som tidligere; dette viste efter hans mening, at tiden var løbet fra det nuværende system, og at såvel arbejdere og arbejdsgivere som samfundet i fællesskab måtte overveje en modernisering.

Også *Jørgen Jørgensen* (*Lejre*) (RV) kunne anbefale, at mæglingforslaget ophøjedes til lov, dog krævede han — ligesom ordførerne for venstre og det konservative folkeparti — at det fik gyldighed for den normale 2-års periode. Ligesom de to foregående talere beskæftigede han sig med tanken om nye veje til afgørelse af arbejdsstridigheder i de tilfælde, hvor parterne ikke selv kan tale sig tilrette. „Vi mener, at man i fremtiden må bygge på voldgiftstanken, og denne tanke har i disse dage vundet mange tilhængere i kredse, hvor man hidtil har set meget kritisk derpå. Jeg håber, at den tilslutning til voldgiftstanken, som nu også kom stærkt frem fra det ærede medlem hr. Erik Eriksen, vil holde, også når vi efter disse dage sagligt skal drøfte fastlæggelse af regler, hvorefter denne voldgiftstanke i højere grad kan blive rådende i de forhold, det her drejer sig om. Kan de to parter på arbejdsmarkedet ikke tale sig tilrette, da må uvildige mænd træffe afgørelsen udfra, hvad saglige, samfundsmæssige hensyn tilsiger, og udfra hensynet til, hvad ret og billighed kræver. Det radikale venstre har aldrig været og vil aldrig blive at finde blandt dem, der vil søge at hindre danske arbejderes naturlige og selvfølgelige ret til at opnå deres rimelige andel af det merudbytte, som de nye tekniske fremskridt indenfor produktionslivet gør muligt.“

Aksel Larsen (DK) anfægtede rigtigheden af det billede, som de